

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **M. T.**, zastoupeného J. T., proti žalovanému **Ministerstvu zahraničních věcí ČR**, se sídlem v Praze-Hradčanech, Loretánské náměstí 101/5, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2015 č.j. 304568/2015-KKM, ve věci odmítnutí schengenského víza pro spojení rodiny,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.6.2015 č.j. 304568/2015-KKM, kterým byla posouzena žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza v souladu s ust. § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců), která byla doručena žalobcem na Velvyslanectví České republiky v Abu Dhabi (dále jen ZÚ Abu Dhabi) dne 11.5.2015 tak, že bylo rozhodnutí ZÚ Abu Dhabi shledáno v souladu s ust. § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- a) Žalobce se se svou manželkou seznámil v roce 2011 přes sociální sítě a jejich vztah se později změnil v lásku za účelem uzavření manželství. Žalobce přijel do České republiky (dále jen ČR) dne 29.9.2013, avšak sňatek nemohl být uzavřen kvůli neúplným dokladům. Žalobce se zde setkal s členy rodiny a přáteli jeho budoucí manželky. Později za ním přijela do Spojených arabských emirátů (dále jen SAE), kde uzavřeli manželství dne 1.12.2014 před soudem. Tento příběh odráží jejich neúčelovou vzájemnou lásku, a proto žalobce požádal o schengenské vízum.
- b) Věkový rozdíl manželé probrali před sňatkem, a jelikož je jejich vztah opravdový a neúčelový, rozhodli se sňatek uzavřít.
- c) Žalobce (při úředním pohovoru – poznámka soudu) neznal plné jméno své ženy, protože ji obvykle oslovoval křestním jménem, což mu vyhovovalo. Nedokázal však správně napsat ani vyslovit její příjmení.
- d) Žalobce sice neznal plný název a adresu města, v němž manželka žije, ale bylo prokázáno, že je osobně navštívil a u manželky bydlel. Při pohovoru se snažil vyslovit název a adresu města s malou chybou ve výslovnosti, což bylo předmětem nahrávky.
- e) Ke společnému dorozumívacímu jazyku žalobce uvedl, že neumí mluvit ani psát česky, ale manželka hovoří a píše anglicky, hovoří málo, protože v jejím okolí není nikdo, s kým by mohla anglicky mluvit. V Dubaji však museli před vstupem do manželství projít lékařskou prohlídkou a pohovorem, což manželka učinila, pohovor byl veden v angličtině, takže je zřejmé, že anglicky mluví.
- f) Rozdíl v údajích o výši věna žalobce vysvětluje tím, že žalobce jí daroval při sňatku 2 000 dirhamů před soudcem a pak ještě 2 000 dirhamů za přítomnosti svědků, které mu však manželka vrátila. Ve své výpovědi pak uvedla částku, která je zmíněna v oddacím listu. Platbu dirhamů jako věna si však lze ověřit u dotyčného soudu i u svědků přítomných na svatbě.
- g) K osobním údajům své ženy žalobce uvedl, že zná její osobní data a vzdělání. V pohovoru uvedl, že má střední školu a že pracovala v továrně Continental, je rozvedená, ale bývalý manžel zemřel.
- h) Ve vztahu k žalobcově zaměstnání, platu a finančnímu zázemí má za doložené, že jeho žena jej miluje a vzala si jej bez ohledu na finanční zázemí. Zná jeho pracoviště, společnost a některé s kolegů a přátel. Nikdy se jej na plat a finance nezeptala, což znamená, že miluje pouze žalobce a nikoliv jeho finanční zázemí.
- i) Před uzavřením sňatku žena žalobci sdělila, že už další děti nechce a dohodli se, že je tedy mít nebudou.
- j) Žalobce a jeho manželka chtějí strávit život společně, ale jeho žádost o vízum byla opakovaně odmítnuta. Manželka nemůže cestovat několikrát do roka do Dubaje, ať už z finančních nebo časových důvodů.
- k) Žalobce má uvedenými důvody za popřené, že by jeho sňatek byl účelovým, když žádost o schengenské vízum podal pouze za účelem spojení rodiny. Vstupu do států Evropské unie (dále jen EU) by mohl žalobce dosáhnout i žádostí o jiný typ víza.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že na základě výpovědí žalobce a jeho manželky má za to, že s ohledem na nedostatečnou znalost společného komunikačního jazyka ze strany manželky žalobce a skutečnost, že se pár do té doby nesetkal, je nemožné, aby již během prvního osobního setkání dostatečně poznal své charakterové vlastnosti, aby mohl zodpovědně vstoupit do manželského vztahu. O nedostatečném poznání páru svědčí i rozpory ve výpovědích manželů a neznalost důležitých

osobních údajů (otázka věna, neschopnost vyslovit příjemní manželky a název města, ve kterém žije a kde se chce žadatel usadit, neznalost dosaženého vzdělání manželky, zaměstnání manželky před důchodem). Žalobce navíc navrhl své budoucí manželce jako občance EU sňatek ještě před prvním osobním setkáním. Manželka se domnívá, že byl mezi nimi uzavřen sňatek civilní, přestože uzavřeli sňatek muslimský. Výpovědi manželů se neshodovaly v otázce délky pobytu žadatele v ČR, budoucího bydlení a zájmů partnera. Žalovaný poukázal na Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě č. COM (214) 604 final, jehož přílohou je Příručka pro řešení otázky účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU (dále jen „Příručka pro účelové sňatky“). Příručka pro účelové sňatky jako jednu z forem účelových sňatků uvádí podvodné sňatky (anglicky marriage by deception), tedy sňatek, kdy občan (občanka) EU je oklamán občanem třetí země příslibem řádného a trvalého rodinného života. Pro tyto sňatky je typické seznámení se na internetu či během krátkého dovolenkového pobytu. V posuzované věci byla prokázána snaha žadatele uzavřít co nejrychleji manželství. Žalovaný však posuzoval nejprve indikativní kritéria pro závěr, že se nejedná o účelově uzavřené manželství. Svě rozhodnutí považuje za náležité odůvodněné obsahující vyjádření ke všem argumentům žadatele uvedenými v žádosti o nové posouzení. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo vydáno na základě a v souladu s ust. § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný zdůraznil, že Pákistán (země původu žalobce – poznámka soudu) je migračně rizikovou zemí. V posledních letech je zaznamenán stoupající trend nelegální migrace mladých lidí do zemí EU, resp. zemí schengenského prostoru. Jedním z fenoménů typických pro Pákistán, který má přímou spojitost s nelegální migrací do zemí schengenského prostoru, jsou účelové sňatky uzavírané mezi pákistánskými mladými muži a občankami zemí EU. Žalovaný dále uvedl, že správní orgány se nespolehaly na jediné indikativní kritérium, ale zabývaly se všemi okolnostmi případu. Nicméně uváděná indikativní kritéria jsou hlavním nástrojem odhalování tzv. podvodných sňatků. Jejich zpochybňování by znamenalo rezignaci na oprávnění odhalovat zmíněnou formu účelově uzavíraných manželství. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím Velvyslanectví ČR v Abu Dhabi ze dne 28.4.2015 byla zamítnuta žádost žalobce o udělení víza rodinnému příslušníku občana EU ve smyslu ust. § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Dne 12.5.2015 podal žalobce žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Součástí správního spisu je záznam z pohovoru s žalobcem jako žadatelem o krátkodobé vízum sepsaný na zastupitelském úřadu v Abu Dhabi dne 23.4.2015, kde je 55 otázek a odpovědí na ně. Obsah protokolu, jakož i souhlas se záznamem, žalobce podepsal. Dále se ve správním spise nachází úřední záznam ze dne 23.4.2015 č.j. KRPT-90789-2/ČJ-2015-070026 sepsaný na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, jehož součástí je protokol z téhož dne č.j. KRPT-90789-1/ČJ-2015-070026 sepsaný s manželkou žalobce J. T.. Protokol obsahuje 40 otázek a odpovědí na ně. Protokol je manželkou žalobce podepsán s tím, že proti

protokolu nemá námitek a nežádá provedení jeho změn ani doplnění. Součástí správního spisu je také kopie oddacího listu vydaného Úřadem městské části města Brna, Brno-Střed dne 20.3.2015, podle kterého žalobce uzavřel manželství s J. T. dne 1.12.2014 v Dubaji. O žádosti o nové posouzení důvodu neudělení krátkodobého víza bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, jímž bylo předchozí rozhodnutí Zastupitelského úřadu v Abu Dhabi shledáno zákonným. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zdůraznil především skutečnosti, jež vyplynuly z pohovoru s oběma manželi, a to zejména, že se seznámili v r. 2011 prostřednictvím internetu a až do r. 2013 se osobně nesetkali a komunikovali pouze prostřednictvím sociálních sítí. Nikdy neměli společné bydliště, resp. domácnost a je mezi nimi velký věkový rozdíl (32 let). Formu seznámení i velký věkový rozdíl, jakož i skutečnost, že manželka žalobce nemůže a nechce mít další děti, vyhodnotil žalovaný z hlediska islámské kultury a tradice za značně nekonvenční. Dále zdůraznil, že žalobce již během prvního setkání plánoval uzavření sňatku, k němuž nedošlo z důvodu chybějících dokumentů, což je indikativním kritériem svědčícím o účelovosti uzavření manželství. Fakt, že se manželé nedostatečně poznali, pak žalovaný dokládá rozpory v jejich výpovědích a neznalostí důležitých osobních údajů: žadatel nebyl schopen vyslovit ani zapsat příjmení manželky ani město, v němž žije a manželka nedostatečně ovládá angličtinu jako tvrzený společný komunikační jazyk. Manželé deklarovali rozdílnou výši zaplaceného a vráceného věna. Žalobce neznal odpověď na otázky týkající se důležitých osobních údajů manželky (nejvyšší dosažené vzdělání a obor, zaměstnání před důchodem, jak dlouho je v důchodu, vztah s bývalým manželem). Zohledněny byly také obecné odpovědi manželky ve věci manželova zaměstnání, platu a finančního zázemí, když podle žalovaného mají-li manželé zájem na společné domácnosti a jejím finančním chodu, nelze o takových otázkách nemluvit, má-li být manželství míněno vážně. Ve všech těchto skutečnostech shledal žalovaný naplnění indikativních kritérií účelového sňatku ve smyslu kapitoly 4.2. Příručky pro účelové sňatky.

Přezkoumávané rozhodnutí žalovaného je založeno na správní úvaze. Z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, jak žalovaný věc uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti za účelové (liché) a vyvrácené. Předestřená úvaha je logická, racionální a odpovídá reálným poměrům tak, jak byly žalobcem a jeho manželkou prezentovány v rámci provedených pohovorů. Obsah pohovorů vedených s oběma manželi je pro soud objektivním zjištěním, neboť oba manželé protokoly zaznamenávající jejich výpovědi podepsali a tím stvrdili správnost jejich obsahu. Žalobce v žalobním tvrzení jejich obsah také nijak nezpochybnil. Zpochybnění ze strany manželky žalobce, které vznesla u ústního jednání před krajským soudem, soud vyhodnotil jako účelové, neboť manželka žalobce protokol obsahující její odpovědi na kladené otázky podepsala a současně výslovně uvedla, že s jeho obsahem souhlasí a nežádá žádné změny či doplnění. Žalobce se v rámci podané žaloby toliko snažil o vysvětlení důvodů, které způsobily rozpory ve výpovědích obou manželů a vysvětlení skutečností, které jsou správními orgány hodnoceny jako „účelovost“ prezentovaného vztahu. Žalobními tvrzeními však žalobce nijak věcně závěry žalovaného, jakož i správního orgánu I. stupně, nevyvrátil správní úvahu žalovaného, nijak nenarušil ani nezpochybnil. Soud závěry žalovaného shledal přesvědčivými a argumentačně akceptovatelnými, takže se s nimi ztotožňuje. Soud neshledal ani žádné jiné důvody, pro které by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelným nebo nedůvodným.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Žalovaný uplatňoval nárok na náhradu nákladů řízení spočívajících v cestovním k jednání před krajským soudem. Krajský soud v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2015 č.j. 7 As 11/2014-47 náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. února 2016

,

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu